

Eliten har ingen ret til at ødelægge fremtiden Helga Zepp-LaRouche taler ved det Internationale Fredskoalitionsmøde nr. 128, 14. november 2025

Ikke korrekturlæst

ANASTASIA BATTLE: Hej alle sammen! Velkommen til den Internationale Fredskoalition, og tak fordi I er her. Dette er vores 128. møde i træk. Mit navn er Anastasia Battle, og jeg vil være jeres moderator sammen med Dennis Speed. Vi kommer direkte fra en meget inspirerende og stærk konference i Paris, som vi vil høre mere om i dag. Men der sker også dramatiske forandringer i verden – udviklinger, der bringer os helt tæt på en potentiel atomkonflikt, herunder et næsten-kapningsforsøg på et kampfly udført af ukrainere for at provokere en krig. Situationen er intens, og vi dykker ned i den senere.

Tag gerne et øjeblik til at dele invitationen eller linket med venner, familie og organisationer for at hjælpe med at udvide denne proces. Dette forum samler mennesker fra hele verden, fra mange forskellige filosofier, religioner, sprog og nationer. Uanset forskelle er vi forenet i én mission: at skabe ægte fred og kæmpe for sandheden. Tak til alle, der har været med længe – og velkommen til de nye. Præsenter jer gerne i diskussionen; vi vil meget gerne høre fra jer.

Lad os begynde med Helga Zepp-LaRouche, grundlægger af Schiller Instituttet og initiativtager til Den Internationale Fredskoalition. Værsgo, Helga.

HELGA ZEPP-LAROUCHE: Tak, og hej til jer alle. Dagens rapport er, som så ofte, blandet. På den ene side bevæger verden sig hurtigt i retning af fred, et nyt paradigme og mere samarbejde. Du nævnte allerede den fantastiske konference i Paris i weekenden – en dybt optimistisk begivenhed med mange unge mennesker fra hele verden, fast besluttede på at sikre, at menneskehedens fremtid bygger på fred. Samtidig ser vi en massiv bevægelse for at fremskynde opbygningen af det nye paradigme, bl.a. med Shanghai Cooperation Organization, som har flere vigtige møder på vej. Der er ingen grund til fortvivlelse.

Men vi må heller ikke blive selvtilfredse, for vanviddet i dele af det etablerede system eskalerer. Et af de mest presserende områder er udviklingen i Caribien. Den amerikanske forsvarsminister Hegseth sagde, at militæret nu udfører ordrer, som præsident Trump har givet. Trump mødtes for nylig med de øverste militærledere, som præsenterede ham for forskellige "muligheder". Jeg vil ikke gå i detaljer nu – vi har to personer her, der er langt bedre kvalificerede: præsident Ramotar og Ray McGovern, en af grundlæggerne af VIPS (Veteran Intelligence Professionals for Sanity), som netop har skrevet et vigtigt memorandum til præsident Trump og advarer ham om, at der *ikke findes nogen gode muligheder*. De vil gennemgå det, så jeg går videre.

Situationen i Ukraine fortsætter med at være alvorlig. Anastasia nævnte anklagen fra den russiske udenrigsefterretningstjeneste om, at Ukraine havde forsøgt at kapre et russisk fly som led i en provokation, der kunne være endt katastrofalt. Heldigvis skete det ikke. Det er også værd at notere udenrigsminister Rubios bemærkning om, at de vestlige våben, der sendes til Ukraine, "normalt destrueres efter en uge". Man kaster altså enorme mængder dollars, euro og andre valutaer ned i et bundløst hul. Dette kan ikke fortsætte længe, især i lyset af Ruslands fortsatte

fremrykninger. Antallet af desertører stiger til et niveau, hvor det er tydeligt, at dette ikke kan fortsætte meget længere.

Der er flere andre bekymrende udviklinger. Den russiske repræsentant i Wien, Mikhail Ulyanov, klagede for nylig over, at selv om der netop har været et møde om traktaten om det omfattende atomprøvestop, har man ikke sagt ét ord om præsident Trumps meget vage og let misforståelige udtalelser om, at USA vil genoptage atomprøvesprængninger. Det er uklart, om han mener atomvåbenprøvesprængninger, raketprøver eller noget andet.

I Tyskland fortsætter krigshysteriet desværre ufortrødent. Koalitionsregeringen har netop fremlagt planer om værnepligt for mænd, hvis antallet af frivillige ikke er tilstrækkeligt, og man arbejder på en endnu ikke defineret procedure for at "fylde op". Kvinder vil indtil videre være frivillige, men det er et ekstremt skridt i retning af krigsforberedelse. En ny meningsmåling viser, at 80 % af de unge er imod værnepligt. På fredsrådets møde samme weekend som vores konference i Paris var der stor bekymring for, hvordan man mobiliserer unge og gør dem opmærksomme på, at planen reelt er at gøre dem til kanonføde i en umulig krig mod Rusland.

Man forsøger at tiltrække unge med en løn på 2.390 euro om måneden samt diverse privilegier såsom gratis kørekort. Dette skaber forståeligt nok utilfredshed blandt professionelle soldater, som kun tjener 50 % mere for et helt år i tjeneste.

En særligt bekymrende udvikling, som jeg vil trække frem her i IPC, er den protestantiske kirkes synode i Dresden. De har netop udsendt et memorandum, hvor de fuldt ud støtter Koalitionen af Villiges militære linje, bakker op om brug af vold som sidste udvej, støtter værnepligt for begge køn og endda brugen af atomvåben, hvis det anses for "politisk nødvendigt". De taler om en "retfærdig fred", som i en atomalder har en helt anden betydning end hos Augustin.

Dette står i skarp kontrast til erklæringen fra dele af den katolske kirke, *Justitia et Pax*, fra 2019, som utvetydigt fordømmer selv besiddelsen af atomvåben – for slet ikke at tale om atomafskrækkelse – samt pave Frans' stærke fordømmelse i Hiroshima. Dette kræver efter min mening en klar intervention. Vi bør også evaluere, hvor vi står med vores mobilisering omkring fader Burys brev og appellen om at kanonisere og frikende Nikolaus af Cusa.

Der foregår desuden en intens hjernevask af den tyske befolkning gennem diskussioner om en såkaldt *Spannungspfeil* – en "spændingstilstand" som et forberedende skridt til krigserklæring. Alt dette fremstår skræddersyet til at piske befolkningen op i hysteri over en forestående krig med Rusland.

Jeg bør også nævne en temmelig ildevarslenende begivenhed: Udenrigsministeriet har slettet et tillæg i en bog om NATO-øvelsen Able Archer fra 1983, hvor 50 sider er blevet fjernet. Den nye udgave udkom først i begyndelsen af dette år. Det drejer sig om et afsnit, hvor det diskuteres, at den daværende Sovjetunionen under Able Archer-manøvren tilsyneladende udviklede den opfattelse, at USA ikke blot stræbte efter militær overlegenhed, men potentielt kunne gennemføre et atomangreb under dække af en rutinemæssig øvelse. Hvorfor skulle Udenrigsministeriet gøre sig den ulejlighed at fjerne dette fra en officiel publikation? Det kræver uden tvivl nærmere undersøgelser.

Situationen i Mellemøsten er fortsat fuldstændig katastrofal – en rædsel uden ophør. I Gaza fortsætter drabene, og kun en brøkdel af den humanitære hjælp, Israel officielt har accepteret, når faktisk frem. Egypten forsøger at etablere en større konference, som endnu ikke er annonceret, men situationen er fortsat akut og livstruende. På Vestbredden rapporteres der om vold og drab begået af israelske bosættere mod palæstinensere, herunder mange børn. Selv præsident Herzog og IDF's øverstbefalende har udtrykt dyb bekymring over

udviklingen. Situationen er ekstremt spændt, og alt for mange liv går tabt. Det er en gennemgribende tragedie.

Vi bør også holde nøje øje med Stillehavsområdet. Den nye japanske premierminister, Takaichi, kom – på trods af nogle tidlige tegn på en mulig mere balanceret kurs – med stærkt provokerende udtalelser om Taiwan, som blev meget dårligt modtaget i Kina. Det kinesiske udenrigsministerium indkaldte den japanske ambassadør og kaldte udtalelserne en åbenlys indblanding i Kinas indre anliggender. Dette sker i en tid, hvor enkelte amerikanske tænketanke åbent drøfter idéen om en krig mellem USA og Kina “hellere før end senere”, under henvisning til Kinas fortsatte fremgang. Det er ikke noget, præsident Trump selv har sagt, men ideerne cirkulerer – og de bør tages alvorligt som indikatorer på det strategiske klima.

For at opsummere: Vi *må* intensivere vores mobilisering. Lige nu hænger Damokles’ sværd over hele verden. De vestlige økonomier er i elendig forfatning – de europæiske nærmer sig kollaps. Frankrig er i en tilstand af opløsning, og Tyskland er i frit fald. Endnu værre: “alting-boblen” fungerer som en heliosfære, hvor kombinationen af AI-boblen og dens militære dimension til sammen kan detonere hele situationen når som helst. Vi er nødt til aktivt at trække verden ind i et nyt paradigme. Det er netop derfor, vi nu skal høre de øvrige rapporter. Det var, hvad jeg ønskede at sige indledningsvis.

[Re Q fra Carolina om, hvordan man inspirerer befolkningen i Latinamerika til et højere niveau]

Jeg tror, nøglen er at hjælpe mennesker til at forstå, hvad det vil sige at være statsborger. I mange lande, som ikke er republikker, har befolkningen en oplevelse af, at de ikke kan ændre noget; at beslutningerne træffes af regeringen og andre magtcentre, og at de selv står uden indflydelse. Det kan være sandt, *hvis* man bliver i den mentale position – men hvis man begynder at alliere sig med ligesindede og samtidig udvikler

sig til mere end en undersåt, som i det britiske imperium (hvor alle er "subjects"), og i stedet stræber efter at blive en kompetent statsborger, forandres alt. Derfor er *Daily Alert* så afgørende. Som Dennis sagde, var Lyndon LaRouches hensigt med *EIR* netop at gøre det muligt for mennesker overalt i verden at blive statsborgere i denne dybere forstand.

Hvorfor er det vigtigt? I har alle oplevet det: En begivenhed finder sted, og forskellige mennesker tolker den fuldstændigt forskelligt. For nogle er det positivt; for andre katastrofalt. Hvorfor? Fordi man bedømmer ud fra forskellige aksiomatiske antagelser. Det er kernen i god efterretningsanalyse. LaRouche demonstrerede dette igen og igen. Hvis man ser gamle videoer, vil man bemærke, at han næsten aldrig svarede direkte på et spørgsmål. Spurgte nogen om vejret i morgen, gav han et foredrag om vejrsystemer, klima-cykler og galaktiske bevægelser indflydelse. Pointen er, at han lærte en metode: at forstå *forudsætningerne* bag enhver vurdering.

Et simpelt eksempel: et aksiom om menneskets natur. Hvis du mener, mennesket er godt af natur, drager du bestemte konklusioner; mener du, at mennesket er ondt af natur, drager du helt andre – ud fra den samme begivenhed. Derfor er målet at blive en uafhængig tænk, som ser igennem fortællingerne og ned til det aksiomatiske grundlag, de hviler på. Man skal lære at være bevidst om, *hvordan* man læser, *hvordan* man absorberer information, og *hvordan* man identificerer de processer, der genererer de såkaldte begivenheder – i stedet for at tage dem for givet.

Til syvende og sidst bør man stræbe efter at være som Ray McGovern: en analytiker, der ser noget nyt og omgående placerer det i en større historisk, strategisk, kulturel og politisk ramme. Sådan får man en helt anden forståelse.

Kort sagt: Vi kommer kun ud af dette, hvis et stort antal mennesker beslutter sig for ikke at forblive magtesløse, men

siger: *“Jeg vil blive statsborger. Jeg vil lære at tænke som en præsident, som en minister, som en kompetent ekspert. Jeg vil engagere mig i livslang læring.”* Oligarkier fungerer kun, hvis store masser tror, de ikke kan gøre noget. Når store masser bliver kvalificerede, forsvinder oligarkiet – og republikanske strukturer tager dets plads. Der er ingen genvej. Man må engagere sig i livslang læring – og det er, i sig selv, en glædelig proces.

[Afsluttende bemærkninger]

Jeg vil gerne understrege to initiativer, vi har i fokus:

1. Nicholas of Cusa-initiativet:

Tag denne pakke, som lægges i chatten, og send den til så mange kirker, moskeer, synagoger, præster, imamer, rabbinere og andre religiøse repræsentanter som muligt. Religion bør i sagens natur være en fredskraft. Når institutioner som EKD glider ind i krigslejren, er det dybt bekymrende, fordi det kan påvirke millioner og sprede en farlig multiplikatoreffekt. Del pakken, vend tilbage med reaktioner, og arranger flere møder, diskussioner og interreligiøse dialoger. Sæt gang i samtalen.

2. Den internationale ungdomsdag 14. december:

Det er præcis én måned fra i dag. Gør det til jeres mission at få mindst én, to eller flere unge mennesker til at deltage. Der er ingen aldersgrænse – selv hvis du var 110, kunne du stadig bringe unge med ind i processen.

DENNIS SPEED: Ja, ligesom Amelia Boynton Robinson, der sandsynligvis var så gammel!